

РЕШЕНИЕ

№ 290

гр. Бургас, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАЯ Н. СТЕФАНОВА

при участието на секретаря РАЙНА Г. ЖЕКОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Н. СТЕФАНОВА Административно наказателно дело № 20242120200736 по описа за 2024 година

Производството е образувано по повод жалба на ЕТ „Д. - 2005 Й. Й.“ с ЕИК ... със седалище в гр.Н., ул.... представлявано от Й. М. Й. против наказателно постановление №1143-F722314/18.10.2023г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП-Бургас, с което на основание чл.355, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл.5, ал.4, т.2 от КСО, вр. чл.2, ал.2 и чл.4, ал.3, т.1 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019г. на МФ.

Със жалбата се моли да бъде отменено наказателното постановление като незаконосъобразно. Твърди, че не може да се установи на коя дата е следвало да бъде подадена декларация образец 6 и не е мотивирано защо не се прилага чл.28 от ЗАНН.

В открито съдебно заседание жалбоподателят е редовно призован, но не се явява поради обективна невъзможност. За него се явява адв.Ч.–надлежно упълномощен. Поддържа жалбата и не сочи нови доказателства. Претендират се разноси.

За административнонаказващият орган –редовно призован явява се ЮК. Моли съда да потвърди НП и за присъждане на ЮК възнаграждение.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН предвид представеното от АНО писмено доказателство- известие за доставяне на НП от 18.01.2024 г връчено лично от жалбоподателя (лист 8 от делото). В 14-дневния срок на 31.01.2024г е подадена жалбата пред РС-Бургас. Същата изхожда от легитимно да обжалва лице и е срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява **процесуално допустима**. Разгледана по същество жалбата е

основателна по следните съображения:

Жалбоподателят е осигурител по смисъла на КСО и като такъв е имал задължение съгласно чл.5 ал.4 от КСО да подава ежемесечно декларация образец 1 и образец 6 в ТД на НАП-Бургас. Същият следвало да се подава до 25-то число на месеца следващ месеца, за който се отнасяли данните, при начислено или изплатено възнаграждение за същия месец след този срок—до края на месеца, в който е начислено или изплатено задължението. В конкретния случай декларацията за месец февруари на 2023г е следвало да бъде подадена до 27.03.2023г. Датата посочена в декларациите за начисляване/изплащане на заплатите е била **30.06.2023г** (вероятно е било на 27.02.2023г). Датата на подаване на декларацията образец 6 е следвало да бъде на 27.03.2023г.

Декларацията образец 6 за месец февруари 2023г е подадена по интернет с КЕП и е била приета с вх.№02000233300108/30.06.2023г.

И. М., на длъжност старши инспектор п приходите счела, че дружеството в качеството се на осигурител е извършило административно нарушение –неподаване в срок до 27.03.2023г на декларация образец 6 за месец февруари на 2023г. Изпратена била покана с изх.№ 02000233300108/16.08.2023г за явяване, съставяне и връчване на акт за установяване на административно нарушение за неподадена в срок декларация образец 6 (лист 18 от делото).

На 30.08.2023г бил съставен АУАН (лист 16 и 17 от делото) в присъствието на упълномощено от дружеството лице (пълномощно на лист 19 от делото) и връчен в това му качество екземпляр от същия. Правната квалификация на нарушението в акта е по чл.5 ал.4 т.2 от КСО вр. чл.4 ал.3 т.1 от Наредба Н-13/17.12.2019г на МФ. Актът бил подписан без възражения.

В срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН постъпили писмени възражения (лист 20 от делото). В тях жалбоподателят сочи като причина за ненавременното подаване на декларацията бездействието на наетия счетоводител. Твърди се, че същият е бил търсен по телефона, но не бил открит, кантората му е била заключена. Подадена била жалба срещу Л. Т. обслужвала счетоводно жалбоподателя до РУ-Н. (лист 21 от делото).

Административнонаказващият орган, сезиран с преписката по акта, счел фактическите констатации за безспорно установени и издал обжалваното постановление на 18.10.2023г, с което за нарушение на чл.5, ал.4, т.2 от КСО и във връзка с чл.2, ал.2 и чл.4 ал.3 т.1 от Наредба Н-13/17.12.2019г на МФ и на основание чл.355, ал.1 от КСО наложил на жалбоподателя „имуществена санкция” в размер на 500 (петстотин) лева.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в писмените доказателства и доказателствени средства, които са непротиворечиви и допълващи се. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти.

Съдът счита, че наказателно постановление е издадено от оправомощено за това лице, видно от приобщеното към материалите по делото копие на Заповед № ЗЦУ-

1149/25.08.2020г. (лист 22-27 от делото), а АУАН съставен от компетентен орган.

На 28.03.2023г е били вече известен на приходната администрация нарушителят и след тази дата е започнал на тече 3 месечния срок за съставяне на акт за установяване на административно нарушение и на 28.06.2023г е следвало вече да бъде съставен. Това обаче не е станало и на 30.08 2023г (два месеца по-късно) е бил съставен акта в нарушение на чл.34 ал.1 от ЗАНН.

Освен тази незаконосъобразност в обстоятелствената част на акта е било допуснато несъответствие по отношение на датата на начисляване/изплащане на заплатите като е вписано, че това е станало на 30.06.2023г и декларацията е следвало да бъде подадена на 27.03.2023г По този начин е нарушена императивната норма на чл.42 ал.1 т.4 от ЗАНН.

Вместо това несъответствие да бъде коригирано от наказващия орган, последният е допуснал да бъде пренесено и в обстоятелствената част на наказателното постановление, което отново е довело до нарушение на нормата на чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН.

По същество следва да се има предвид следното:

Задължението за осигурителя да подава декларация Образец № 6 е регламентирано в чл.2, ал.2 от Наредба Н-13/17.12.2019г на МФ. Според разпоредбата на чл.4 ал.3 т.1 от същата Наредба, в редакцията към датата на нарушението - декларация Образец 6 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от осигурители и техните клонове и поделения заедно с декларация образец 1 и ли за всеки календарен месец до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните или до края на месеца, в който е начислено или изплатено задължението.

Няма спор, че в конкретния случай жалбоподателят има качеството на осигурител по смисъла на чл.5 ал.1 КСО, като е следвало да подаде декларация Образец 1 и образец 6 за месец февруари 2023г. в ТД на НАП-Бургас до 27.03.2023г.

От друга страна АНО е допуснал да издаде наказателно постановление при неточна фактическа обстановка касателно датата на изплащане или начисляване на трудовото възнаграждение. Това несъответствие настоящата инстанция не приема да е от вида на несъществените нарушения на закона, а обратното същото е съществено, тъй като от тази дата на органа в приходната администрация е станал известен нарушителя и от тази дата започват да текат сроковете по чл.34 от ЗАНН.

С оглед всичко посочено по-горе, настоящата инстанция намира, че издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно и като такова следва да бъде безусловно отменено.

Към момента е настъпила законодателна промяна и в разпоредбата на чл. 63, ал.3 ЗАНН (нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), съгласно която - в производството по обжалване на НП принципно въззивният съд може да присъжда разноси на страните. Уредбата препраща към чл. 143 АПК, който пък от своя страна препраща към чл. 77 и чл. 81 ГПК, регламентиращи, че съдът дължи произнася по възлагане на разноските, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им. В конкретния случай, представителят на

жалбоподателя е посочил направени разноси в размер на 400 лева. От представителя на наказващия орган не е направено възражение за прекомерност, поради което съдът следва да осъди НАП –София за ги заплита на жалбоподателя.

Така мотивиран Бургаският районен съд, V наказателен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №1143-F722314/18.10.2023г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП-Бургас, с което на основание чл.355, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) на ЕТ „Д. - 2005 Й. Й.“ с ЕИК ... със седалище в гр.Н., ул.... представлявано от Й. М. Й. е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл.5, ал.4, т.2 от КСО, вр. чл.2, ал.2 и чл.4, ал.3, т.1 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019г. на МФ.

ОСЪЖДА на основание чл.63 ал.5 вр. ал. 3 ЗАНН НАП-София да заплати в полза на ЕТ „Д. - 2005 Й. Й.“ с ЕИК ... със седалище в гр.Н., ул.... представлявано от Й. М. Й. направено в хода на съдебното производство разноси в размер на 400 (четиристотин) лева по представения списък.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати н страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____